

SLOVENSKI NAROD

Iskaja vsak dan popoldne, izvenredne nedelje in praznike. — Iskerati do 30 pešak & Din 2.— do 100 vrst Din 2.50, od 100 do 300 vrst & Din 3.—, večji iskerati petkrat vrsta Din 4.—. Popust po dogovoru. Iskerati davke posebej. — Slovenski Narod velja mesečno v Jugoslaviji Din 12, za inozemstvo Din 25.— Rokopis: se ne vračajo.

Uredništvo in upravnništvo

Ljubljana, Knaflcova ul. 5

Telefon št. 3122, 3123, 3124, 3125 in 3126.

PODRUŽNICE:

MARIBOR, Grajski trg 8. — CELJE, Kocencova ulica 2. — Tel. 190.
NOVOMESTO, Ljubljanska cesta, tel. št. 26. JESENICE, Ob kolodvoru 101. —
Račun pri pošti. Ček zavodu v Ljubljani št. 10.351

BOLGARIJA ZA EVROPSKO UNIJO

Odgovor bolgarske vlade na Briandovo spomenico — Vse vlade so odgovorile doslej pozitivno

Sofija, 22. julija. AA. Bolgarska vlada je v svojem odgovoru na spomenico Brianda izjavila, da sprejema s največjo simpatijo idejo o evropski federalni uniji in da je pripravljena vsestransko sodelovati pri njeni ustvaritvi. Bolgarska vlada se zaveda, da ostalimi vladami premnogih težko, pred katerimi se nahaja ta ideja in da so to težkoče, ki so glavni vzroki političnega in gospodarskega nerada v Evropi. Odgovor naglašajo potrebo nove organizacije, ki bi vsem državam naložila dolžnost, da združijo svoje napore za utvrditev evropske unije s prostovoljnimi koncesijami. Nato govori o teh koncesijah in pojasnjuje bolgarska vlada, da meni one, ki bi jih države odstopile prostovoljno in ki so v obtem interesu Evrope. O evropski zvezi je mnenja, naj bi ne posegala v suverene pravice držav, ki bi postale njene članice. Zato mora ta unija sloneti na absolutni suverenosti

in na popolni politični neodvisnosti. Prva naloga evropske zveze naj bi bila v tem, da olajša oziroma pospeši olajšanje raznih določb mirovnih pogodb in pakta Društva narodov, kakor n. pr. določbe o manjšinah in o razorožitvi. Ker je zaradi določbe čl. 19 pakta o Društvu narodov izključena vsaka izprememba mirovnih pogodb, predlaga bolgarska vlada, naj se za enkrat izvrše vsaj one določbe, ki izvirajo iz pravičnosti in ravnopravnosti, in izvedejo vse mirovne pogodbe in pakt Društva narodov tako, da Evropa ne bo zašla v slab položaj glede na ravnopravnost, moralno edinstvo in vzajemno zaupanje, ker sicer ni mogoče pravilno doumeti velike ideje evropske unije. Bolgarska vlada predlaga nadalje, naj bi se tudi Turčija sprejela v evropsko unijo, ker se njeno ozemlje razsega tudi v Evropo. Zatem navaja odgovor razne opombe k posameznim predlogom

Briandove spomenice, nakar zaključuje z izjavo, da želi bolgarska vlada sodelovati pri velikem vprašanju evropske unije in da bo v to svrhu storila vse, kar bo potrebno, ker je ustvaritev te ideje potrebna tako za mir kakor za blagostanje Evrope.

Pariz, 22. julija. AA. »Le Temps« piše o načrtu evropske unije in veli, da je v njej, ki so ž njo posamezne vlade obrazilo svoje stališče o tem načrtu, dokaz zanimanja, ki ga posvečajo temu težkemu vprašanju. Briandova pobuda je veliko dosegla že s tem, da so se morali odgovorni voditelji evropskih držav z vsjo jasnostjo izjaviti o širokem vprašanju primerne organizacije Evrope za konsolidacijo občega miru in interesa napredka.

Pariz, 22. julija. AA. Listi ugotavljajo, da predstavljajo odgovori evropskih vlad na Briandov memorandum plebiscit za Društvo narodov.

Izgredi v Egiptu

Krvavi spopadi s policijo in vojaštvom se nadaljujejo — Revolucijonarno gibanje se širi in se bo mogel kralj Fuad vzdržati le še z angleško pomočjo

Kairo, 22. julija. AA. Včeraj so bili v Kairu in v Portsaidu veliki nemiri. Policiji je moralo pomagati vojaštvo, da je razpršila množico, ki je metala nanjo kamenje in druge stvari. Računajo, da je bilo v Kairu ranjenih okrog 100 demonstrantov in eden ubit. Kakor poročajo, je bilo v Portsaidu 20 oseb ranjenih. Inozemci niso bili pri teh nemirih prizadeti.

Kairo, 21. julija. AA. Pri včerajšnjih nemirih so bili ubiti štirje izgrejci. Dva oficirja in 28 oseb je bilo ranjenih. Aretiranih je bilo doslej okoli 500 oseb. V Suezu je bilo aretiranih 14 oseb.

London, 22. julija. Izgredi v Egiptu zavzemajo zelo nevaren obseg. »Daily Herald« piše, da je akcija vafdistov napredovala proti kralju Fuadu in da se more smatrati kot gotovo, da bo kralj Fuad moral odstopiti. List izdaja, da je zelo blizu čas, ko bo moral Fuad popustiti ali pa se poslužiti protistavni sredstev. Težkoče položaja sedaj ni kriva Velika Britanija, temveč je osredotočena v osebi kralja Fuada, čigar edino upanje je v tem,

da bi dobil vojaško pomoč Anglije proti vafdistom.

London, 22. julija. Po neki vesti je pri stanje v Suez v rokah upornikov. Tamna policija je zaprosila po radiju pomoč iz Kaira. V Suez je bil iz Kaira poslan zbor vojakov na kamelah.

London, 22. julija. AA. Na včerajšnji seji spodnje zbornice je zunanji minister Henderson v odgovoru na razna vprašanja o političnem položaju v Egiptu dejal, da doslej ni bilo inozemskih uradnih demaršev zaradi inozemcev v Egiptu, čeprav so se informirali v angleškem zunanjem uradu nekateri zastopniki inozemskih držav o položaju v Egiptu in izražali svojo skrb zaradi tamošnjih dogodkov. Nadalje je Henderson izjavil, da je bilo ubitih pri zadnjih nemirih v Aleksandriji 19 oseb. Deset redarjev in 53 civilistov je še v bolnici, dočim je 39 redarjev in 65 civilistov v domači oskrbi. Ranjeni so bili štirje častniki in štirje vojniki egiptovske armade. Neki angleški podanik iz Cipra je bil lahko ranjen. Angleške čete pri teh nemirih niso nastopile.

Češkoslovaški tisk o jugoslovenskem Jadranu

Oster odgovor „Narodnih listov“ na napade italijanskega tiska

Beograd, 22. julija. M. Po vestih iz Prage je poloficijski poset italijanskega poslanika v zunanjem ministrstvu zaradi pisanja češkoslovaških listov o katastrofi »Karadiordja«, zapustil v vsej javnosti zelo mučen vtis. To se vidi iz pisanja češkoslovaškega tiska. Zanimiv je odgovor »Narodnih listov«, ki izražajo dvom, da bi svoj korak storil italijanski poslanik na željo italijanskega »Piccola«. Toda našemu tisku se ne more diktirati, pravijo nadalje, kako stališče naj zavzame glede na katastrofo v Pašmanskem prelivu. Mi smo zares slovenski tisk in nismo v Istri, temveč v Pragi. Nam zamerijo Italijani, ker imenujemo Jadran jugoslovensko morje. Italijani lahko govorijo, kar hočejo, toda od Istre do Črne gore žive izključno Jugoslovani. Mi Čehi smo potovali po teh krajih in povsod smo se lahko sporazumeli z našim slovenskim jezikom. Videli smo, da so to čisti Slovani, narod nam soroden, ene duše in krvi. Dalmacija in Primorje sta najčistejši pokrajini v vsej Jugoslaviji. Celo italijanska oficijelna statistika iz leta

1927. trdi, da je samo 6800 italijanov v Dalmaciji, mi pa vemo, da jih je še manj. Ako se v italijanskem tisku nenadoma pojavlja zanimanje za manjšinska vprašanja, nimamo ničesar proti temu, ugotavljamo samo dejstvo, da živi v Istri in na Goriškem okoli 600.000 Slovencev, ki so jim odvzete vse kulturne pravice. Njihove šole so zaprte, listi ustavljeni, konfiscirani kulturni fond, društva razpuščena, njihovi učitelji in duhovniki se nahajajo v ječah. Na kratko, z njimi se postopa kakor s sužnji, na način, ki po vsem svetu v 20. stoletju nima primera. Zakaj se potem Italijani razburjajo? Ali morda zato, ker hodijo naši Sokoli v Jugoslavijo, v jugoslovanski Dubrovnik, v jugoslovanski Split. Da, pravijo »Narodni listi«, toda šli bodo tja zopet, kadarkoli bo to potrebno. Mi bomo šli k svojim v svobodne domove, na slovensko zemljo, na jugoslovanski Jadran. Nikogar se ni treba tam bati, zaključuje človek, razen morda nočnega srečanja s kakim »Francescom Morosinijem«.

Uruguay : Rumunija 4:0 (4:0)

Montevideo, 22. julija. V ponedeljek se je vršila predzadnja tekma po sistemu točk. Uruguay je zmagal nad Rumunijo 4:0 ter postal s tem zmagovalec v svoji skupini. Vsi štirje goli so padli že v prvem polčasu.

Atentat v Bukarešti

Bukarešta, 22. julija. Državni podtajnik v notranjem ministrstvu Angelescu, na katerega je včeraj izvršil dijak Pesa atentat, je izven vsake nevarnosti. Osodanili so mu iz telesa vse kroglice. Včeraj popoldne so ga obiskali predsednik vlade Maniu in drugi ministri, ki se nahajajo v Bukarešti. Tudi kralj Karol se je pustil informirati o njegovem zdravstvenem stanju.

Nesreča italijanskega letala

Rim, 22. julija. Letalo, ki se je včeraj opoldne dvignilo v Spezii je padlo iz višine 100 m v morje ter se potopilo. V valovih je našel smrt tudi pilot.

Čičerin odstopil

Moskva, 22. julija. Predsedstvo osrednje eksekutive sovjetske unije je opustilo Čičerina na lastno prošnjo dolžnosti zunanje komisarija ter imenovalo na njegovo mesto Litvinova.

Ruski protest pri finski vladi

Moskva, 22. julija. Sovjetski zastopnik v Helsinkforsu je izročil finkemu zunanjemu ministru ostro protestno noto proti izgonu sovjetskih državljanov iz Finske.

Velik požar v Argentini

Buenos Aires, 22. julija. AA. V skladiščih žita v tujakšnem pristanišču je izbruhnil velik požar. Škoda cenijo na milijon peruzov.

Katastrofalna vročina v Ameriki

Newyork, 22. julija. Silna vročina še vedno traja. V mestu je umrlo od sončarice že 28 oseb, na deželi pa nad 100.

Iz policijske kronike

Ljubljana, 22. julija. Pri gostilničarki Mariji Habijanovi v Spodnji Šiški sta več mesecev kosila in večerjala monter Franc Gattinger in njegova žena Elizabeta. Nekega dne pa sta pobrala šila in kopita in izginila brez sledu. Gostilničarki Habijanovi sta ostala dolžna za hrano 426 Din. Gattinger je star 34 let in rodom iz Rabensteina, pristojen pa v Hainreichtu v Avstriji. Njegova žena je stara 30 let in rodom iz Budimpešte. Sedaj ju zasledujejo oblasti.

Včeraj so bili kolesarski tatovi zopet agilni. Instalaterju Ivanu Bokavšku iz Semberja je bilo včeraj popoldne odpeljano kolo izpred poslopja Kreditnega zavoda v Prešernovi ulici. Kolo je znamke »Diana« in vredno 700 Din. Drugo kolo je bilo odpeljano dijaku Vladimirju Ferantu iz veže Pokojniškega zavoda. Kolo je bilo znamke »Kinta« in vredno okoli 1000 Din.

Borzna poročila.

INOZEMSKA BORZE
Curih: Beograd 9.125, Pariz 20.2475, London 25.03, Newyork 514.35, Bruselj 71.92, Milan 26.945, Madrid 59.25, Amsterdam 207.0375, Berlin 122.86, Dunaj 72.71, Sofija 3.73, Praga 15.255, Varšava 57.75, Budimpešta 90.225, Bukarešta 3.06.

Mednarodno intelektualno sodelovanje

Važni sklepi mednarodne komisije za intelektualno sodelovanje

Zeneva, 22. julija. AA. Podkomisija za znanost in bibliografijo, ustanovljena po mednarodni komisiji za intelektualno sodelovanje, je zaključila svoje delo.

Na podlagi sklepov, sprejetih na šestanku bibliografskih strokovnjakov, je podkomisija formulirala program, ki se tiče zlasti navodil za narodno poročevalsko službo, izposojevanja in mednarodne izmenjave knjig, novih publikacij mednarodnega inštituta za intelektualno sodelovanje, ki je osnovan kot zelo koristen za knjižnice, kakor tudi programa, ki se nanaša na zbirko kratkih, naslovov, sodobnih spisov, na ustanove za mednarodno izmenjavo idej in na skorajšnjo objavo indeksa bibliografij (popisi tekočih bibliografij). Za večji del teh del je zagotovljena ali vsaj predvidena pomoč mednarodne federacije knjižničarjev.

Kar se tiče letnih popisov pomembnih del, je podkomisija pretresala težkoče, ki nastanejo pri ustanovitvi enotnosti metode za izbiranje knjig v raznih državah, ter je zato določila drug način za mednarodno sodelovanje pri izbiranju tujih knjig, ki naj jih knjižnice kupujejo. Nadalje je g. Tamo Kabete, prof. univerze v Sofiji, predlagal naj se priporoči vsem državam proučitev možnosti uveljavljanja latinice za svoj jezik, ker so v rabi razni pravopisni sistemi, in da se izberejo pravopisi, kar je mogoče, primerni pravopisom vsakega jezika.

Podkomisija je sklenila, da opozori narodne komisije za intelektualno sodelovanje na važnost, ki jo pripisuje vprašanju sprejetja enotnih metod pisanja v raznih jezikih in svrhu boljše medsebojne razumevanja narodov. Podkomisija priporoča, da se naj skliče konferenca direktorjev glavnih državnih arhivov in prouče mednarodna vprašanja, pomembna za vse arhive, zlasti za vprašanja o svobodnem pristopu do arhivov, ki ga je pokrenil mednarodni inštitut za zgodovinske znanosti. Razen tega je vzela na znanje rezultat, ki je bil dosežen v institutu za intelektualno sodelovanje glede na intelektualno statistiko, kakor tudi rezultat celokupnosti virov, ki služijo znanstvenim raziskavam. Podkomisija je v zvezi s tem priporočila naj se izda poročilo, ki bi se nanašalo na industrijske laboratorije. Ob koncu je proučevala rezultate strokovnjakov v poizkusu, da se doseže soglasje v bibliografiji romanskih jezikov, in naložila institutu za intelektualno sodelovanje, naj zato stalno vzdržuje zvezo s centralno ustanovo, ki je ustanovljena v ta namen.

Svet uprave dravske banovine

Izročitev dekretov banskim svetnikom dravske banovine

Ljubljana, 22. julija. AA. Jutri 23. t. m. se vrši svečana izročitev dekretov novim imenovanim članom banskega sveta v Ljubljani in sicer ob 12. opoldne v banski palači, steklena dvorana. Dekrete bodo prejeli naslednji člani banskega sveta:

Babnik Valentin, župan občine Sent Vid; dr. Kramer Albert, novinar in bivši minister; Kregar Ivan, obrtnik in občinski svetnik; Orehek Fran, hranilnični ravatelj; Prepeluh Albin, publicist, vsi v Ljubljani; Lavčič Josip, trgovec v Kranjski gori; dr. Obersnel Maks, generalni tajnik KID na Jesenicah; Detela Oton, vladni svetnik v pok. in občinski odbornik v Predvoru; Pirč Ciril, posestnik, trgovec in župan v Kranju; Lončar Ivan, hotelir in župan v Trzinu; Strcin Ivan, posestnik v Kapli vasi; Oblak Gabrijel, posestnik in župan v Dolenjem Logatcu; Ramovž Jakob, župnik in občinski odbornik v Velikih Laščah; dr. Sajovic Ivan, odvetnik v Kočevju; dr. Koritnik Bogdan, odvetnik, župan v Čabru; dr. Kulovec Franc, bivši minister v Novem mestu; dr. Režek Josip, odvetnik in župan v Novem mestu; Lebinger Hinko, trgovec in župan v Litiji.

Svečani izročitvi dokumentov bodo prisostvovali poleg pomočnika bana dravske banovine načelniki oddelkov ter sreski načelniki v Ljubljani.

V Mariboru se bo vršila svečana izročitev dekretov v četrtek 24. t. m. ob 18. v občinski posvetovalnici in sicer naslednjim gospodom:

dr. Juvan Alojzij, odvetnik in župan v Mariboru; dr. Pivko Ljudevit, profesor v Mariboru; Golouh Rudolf, šef borze dela v Mariboru; Robič Srečko, veleposestnik in župan v Limbušu; Serbinek Ivan, posestnik in občinski odbornik v Vrtičah; Košir Anton, župan v Zich; Mravljak Peter, ekonom v Vuhredu; Faflik Fran, župnik v Kančovcih; Benko Josip, industrijec in župan v Murski Soboti; Litrop Stefan, obrtnik in župan v Turnišču; Rajh Jakob, posestnik in župan v Ljutomeru; Veršič Ivan, župan v Sv. Marku; dr. Senčar Matej, odvetnik v Ptuj.

V Celju bodo dekreti na svečan način izročeni dne 25. t. m. ob 18. v občinski posvetovalnici naslednjim gospodom:

Mihelčič Alojzij, posestnik in trgovec v Bregu pri Celju; dr. Goričar Alojzij, odvetnik in župan v Celju; Lipej Fran, posestnik in veletrgovec v Brežicah; Kurent Alojzij, dekan v Leskovcu pri Krškem; Peifer Joško, posestnik in Krškem; dr. Roš Franjo, posestnik in župan v Smartnem ob Paki; Čizek Alojzij, župnik v Slovenjgradcu; Gajšek Florijan, posestnik in župan v Lokah pri Žusmu.

V Mariboru in Celju je sklicana ob tej priliki izredna seja občinskega sveta.

Akcija za Otona Habsburškega

Švicarska sodba o prizadevanju madžarskih legitimistov

Beograd, 22. julija. M. Švicarski list »National Zeitung« je objavil pod naslovom »Madžarska se pripravlja« članek, v katerem pravi, da se približuje kritični praznik sv. Stefana, ko se ima po izjavah madžarskih legitimistov priložiti za madžarskega kralja Otona Habsburškega. Čim bolj se približuje ta dan, pravi list, tem bolj bodo morali merodajni madžarski politiki precizirati svoje stališče glede na to vprašanje. Grof Bethlen je imel v Debrečnu govor, na katerem se je obširno bavil z vprašanjem krone. List pravi, da je grof Bethlen že ustavil svojo borbo proti Otonu Habsburškemu in da se bo z njegovim ustoličenjem na madžarskem prestolu še pravočasno pomiril v primernem trenutku. List je mnenja, da proglasitev Otona Habsburškega za madžarskega kralja ne bo predstavljala na Madžarskem nobenega prevrata, ker je znana sestava

madžarskega parlamenta, v katerem je ogromna množica zanj. Grof Bethlen računa tudi na pomoč Italije in v gotovi meri na pristaneke Poljske ter nekaterih drugih držav. List smatra, da se bosta upri samo Češkoslovaška in Jugoslavija. Izjave grofa Bethlena spravljajo v zvezo z izjavo madžarskega vojnega ministra Gömbösa zastopniku nekega berlinskega lista, da si bo madžarski narod izbral sam kralja, pri čemer je poudarjal, da ima Madžarska v osebi Horthyja najboljšega regenta in da še ni prišel čas za imenovanje kralja. Gömbös tudi smatra, da je Oton Habsburški povsem neizkušen mladenič in da bi zato namesto njega vladala kamari-la, dočim je Madžarski potrebna močna roka. Švicarskemu listu se zdi, da se je Gömbös prestrašil svojih besed, ker je pozneje pustil uradno objaviti, da njegova izjava ni bila točno reproducirana.

Težka železniška nesreča

Moncton, 22. julija. AA. Tu je skočil s tira vlak, ki je prevažal osebe, vso opremo ter živ inventar potujočega cirkusa. Stiri osebe so bile ubite, 14 ranjenih.

Bogata bolgarska žetev

Sofija, 22. julija. AA. Letošnja žetev je izredno dobra. Statistika ministrstva za kmetijstvo kaže, da je pšenice 15.906.200 stotov, rži 2.617.555, ječmena 4.301.517, ovsa 1.314.292 in sladkorne repe 238.655 stotov.

Indijska konferenca

Simla, 22. julija. AA. Indijski podkralji se je sestel danes z guvernerji indijskih pokrajinskih vlad, s katerimi bo razpravljalo o sedanji politični situaciji in o poročilu indijske ustavne komisije. Kakor pričakujejo, bo konferenca zborovala več dni.

Marconi je dobil hčerko

Rim, 22. julija. AA. Sonroga znamenitost italijanskega iznajditelja Marconija je rodila hčerko. Botra ji bo italijanska kraljica.

Sožalje ob smrti Antona Kristana

Pokojnika rodbina in Zveza gospodarskih zadrug sta prejela 155
sožalnih brzojavk in pism

Ljubljana, 22. julija.

Kaj smo izgubili z Antonom Kristanom, so povedale posmrtnice v vseh naših in tudi najpovplivnejših tujih listih, ki so jih po večini pisali odlični možje na polju politike in narodnega gospodarstva. Kaj je bil Anton Kristan za svojo ožjo domovino, kako popularen in priljubljen je bil, smo videli pri pogrebu. Kaj pa pomeni za vso državo zlasti na zadrugnem polju, pa vidimo iz mnogih sožalnih brzojavk in pism, ki sta jih prejela užaloščena pokojnikova rodbina in Zveza gospodarskih zadrug v Ljubljani. Prispelo je 155 sožalnih pism in brzojavk, od teh je prejela Zveza gospodarskih zadrug 40 brzojavk in 34 pism najodličnejših osebnosti in korporacij. Navajamo samo najvažnejše:

Ban dravske banovine ing. Dušan Serbec piše:

»Spoštovana gospa! Povodom težkega udarca, ki je zadela Vas in Vašo rodbino vsled prerane smrti Vašega blagega soproga, blagovolite sprejeti izraze mojega globokega sožalja in odkritosrčnega sočustvovanja!«

Pomočnik bana dravske banovine doktor Pirkmajer pa izraža svoje sožalje tako-le:

»Milostiva! Ob težkem udarcu usode, ki Vas je zadel s prerano smrtjo Vašega soproga, izrekam Vam in rodbini svoje najiskrenejše sožalje. Sprejmite, milostiva, izraz mojega posebnega spoštovanja.«

Zupan mesta Ljubljane dr. Dinko Puc je pisal:

»Blagorodna gospa! Nenadna smrt Vašega soproga, draga, dolga in dolgoletna prijateljica, me je skrajno presunila in zato razumem tem globlje Vašo in Vaše rodbine bol. Umrl je velik mož in spominjatelj, ki se je dvignil v lastno močjo iz najskromnejših razmer tako visoko, bo svetel in lep. Naj Vam bo ta zavest v teh težkih dneh mala tolažba! Proseč Vas, da sporočite moje najiskrenejše sožalje tudi otrokom, beležim z najodličnejšim spoštovanjem udani dr. Dinko Puc.«

Razen teh so v daljših in krajših pismih, polnih sožalja, izrazili priznanje pokojnikovi zaslugi tudi predsedstvo Zbornice za TOI v Ljubljani, predsedstvo Delavske zbornice za Slovenijo, predsednik Pokojniškega zavoda za nameščence v Ljubljani, bivši minister Ivan Pucelj, novi predsednik Zadrugne banke dr. Danilo Majaron, I. podstarosta SKJ Engelbert Gangl, Ljubljanska borza za vrednote, Produktivna zadruga, Mednarodni vzorčni velesejem v Ljubljani, Produktivna zadruga ljubljanskih mizarjev S. K. Svoboda, prosvetni šef dr. Dragotin Lončar, Fran Trček, ravnatelj Zveze slovenskih zadrug, Janko Jovan, direktor Gospodarske zveze, dr. Fran Windischer, podpredsednik Centrale industrijskih korporacij, posebej še kot generalni tajnik Zbornice za TOI in posebej kot predsednik Narodne Galerije v Ljubljani, dr. Milutin Zarnik, magistratni direktor itd.

Izmed brzojavk naj navedemo le nekatere:

Bled: »Duboko potresen naglom smrti Vašega gospodina supruga ministra Kri-

stana molim Vas, da primite najdragocenejši saučestje — Shvegel.«

Gorje: »Moje najiskrenejše sožalje, minister dr. Korošec.«

Chicago: »Naše globoko sožalje družini Kristan. — Slovenska Narodna podpora Jednotica.«

Detroit Mih.: »Iskreno sožalje, rodbina Menton.«

London: »Mit grossem Bedauern erhalten wir Nachricht von Hinscheiden Präsidenten Anton Kristan. Leitender Ausschuss und ich drücken Ihnen unser innigsten Beileid aus. May, Generalsekretär.«

Beograd: »Potreseni smrću zaslužnog našeg druga Antuna velikim gubitkom za opšti naš pokret mi Vam izražamo našu duboku žalost. Glavni Radnički Savez za Srbiju.«

Beograd: »Povodom smrti zaslužnog borca za radničke interese nezaboravnog Antona Kristana primite uverenje o našoj dubokoj žalosti i najiskrenijem saučestju. Za Radničku komoru Milorad Belić.«

Beograd: »Sa najvećim bolom oplakujem smrt našeg velikog zadrugara i čoveka. Voja Gjorgjević.«

Namestnik glavnega upravnika Saveza srbskih zemljoradničkih zadruga Beograd: Veliki gubitak, koji je Vaše zadrugarstvo pretrpelo iznenadnom smrću najjačom pobornika zadrugne ideje Kristana, bolno je odjeknuo u svima srcima zadrugara ovoga saveza, koji svoje osećaje žaljenja i bratski pridružuje vašim. Glavni Savez pred-sednik.«

Beograd: »Duboko potresen šaljem saučestje za nenadoknadivi gubitak usled smrti Vašega supruga. Nagra, glavni sekretar Glavnog zadrugnog Saveza.«

Nadalje so iz Beograda brzojavili: Uroš Pravica, Savez nabavljanih zadruga državnih službenika in posebej njegov upravnik Vujinović in podpredsednik Miloš Štibler, predsednik glavnog Saveza Prolić, Radnička zadruga za kredit i štednju, in Glavni zadrugni savez.

Iz Novega Sada: »Savez agrarnih zajednica, Savez srbskih zemljoradničkih zadruga, Českoslovački Savez, Agraria, Centalkasa.«

Iz Velikega Bečkereka: Damjan Simić, predsednik Radničke Zadruge, in družina Nikolića, predsednika banatskega Saveza srbskih zemljoradničkih zadrug.

Iz Sarajeva: Radnička komora in Hajduk.

Iz Kruševca: Aca Pavičević in Luka Pavičević.

Iz Zagreba: Vladimir (Arko), predsednik Zbornice TOI.

Iz Kneževa: dr. Bugaraki Kosta, glavni direktor državnega posestva Belje.

Iz Maribora: Krajevni in okrajni odbor konzumnega društva Maribor.

Iz Trbovelj: Delavski dom in Konzumno društvo rudarjev. Hrstnik.

Z Jesenic: Odbor podružnice Kodesa.

Z Bleda: dr. Albert Kramer in Avgust Priprotnik.

Iz Ruš: Odbor podružnice Kodesa Fala.

Iz Ljubljane: general Popović.

kako rešiti ljudi. Toda rešitev bi ne bila mogoča, če bi bil moral parnik voziti še kakih 100 m. Voda je namreč dila z vso silo v parnik in samo bližina plitvine je preprečila katastrofo, katere bi se ne bili mogli ubraniti. Italijani so storili po katastrofi svojo dolžnost, pluli so za »Karadjordja« in poslali tudi rešilne čolne ter prevzeli potem vseh 280 potnikov, sdrave, ranjene in mrtve, da jih odpeljejo v Zadar. Vse to je trajalo približno poldrugo uro.

Škodo, katero je utrpel »Karadjordje«, cenil Prodan na 2½ do 3 milijone lir. Škodo bo povrnila italijanska družba, kajti predhodni rezultat mešane preiskovalne komisije je pokazal, da je povzročil katastrofo »Morosini«, pa naj si bo iz katerega koli razloga. »Karadjordje« sam bo do 18. julija provizorično toliko popravljen, da bo lahko odplul v ladjedelnico v Kraljevic, kjer bo popravljen približno v dveh mesecih, če pripe-ta ta čas odgovarjajoči dok (kar se je že zgodilo, Op. uredn.). Na vprašanje, kako je

delala posadka »Karadjordja« in kako so se držali češki Sokoli, je odgovoril Prodan z vso pohvalo: Vsek je bil na svojem mestu, zlasti strojniki so stali visoko v vodi in češki Sokoli so se vedli vzorno, pokazali so discipliniranost in napačili vse sile, da preprečijo paniko, čeprav ni bilo v človeški moči pomiriti docela naravno razburjenje. Njim se je treba zahvaliti, da so šla rešilna dela v popolnem redu in da se po katastrofi ni pripetila še kakšna nova nesreča.

Čez dva dni je zapustil Roman Prodan svoj parnik, kateremu hoče služiti do konca življenja, kajti zdaj mu je dvakratno drag. Nesreča poveča sile človeka, — pravi Prodan in ga privede, čeprav gre za mrtvo stvar. V tork zjutraj je res odpotoval k svojemu varovancu in bo vodil popravilna dela, dokler »Karadjordje« ne bo vrnjen svoji nalogi. Kapitan, na katerega je lahko Jadranska plovdba po pravici ponosna.

Poletni dan v Dušanovi prestolici

Bogata Šumadija — Pokrajina bivolv — Skopje in njega znamenitosti

Skopje, 16. julija.

Ko krene vlak z beogradske postaje in se obrne proti jugu, se prično vrstiti najpestrejšie slike. Šumadija je zavdanja vredna bogata pokrajina. Lične hišice napravijo vtis domačnosti, lepo negovana polja pričajo, da so tu doma pridne roke.

Odpetih halj stoji žanji in podirajo bogato klasje, težki tvorijo snopov se vrste ob vsej progi in izginjajo daleč tja v horizont.

Od Niša najprej pa se slike napolnijo z drugimi okraski. Polagoma prehajamo v pokrajino — bivolv. Črne, debeločrte gruce se pasejo in iščejo sence, še bolj pa hladnih valov.

Leon, moj potni drug, ki že pozna južne pokrajine, nam tolmači, da je huda vročina nevaren sovražnik teh črnih arjev. Pripravlja je njih — smrt, zato jih ob pripetljivejši soncu naženejo v vodo, kjer pa tega ne morejo, jih pa polivajo z vodo.

Skopje je gorelo v opoldanskem solncu, ko smo stopili v to nekdanjo Dušanovo prestolico. Kolodvor, ulice, vse je še pod vtisom nedeljskega obiska novega patrijarha Varnave.

Skopje je deljeno v dva predela, loči ju reka Vardar. Levi breg, kjer dominira nekdanji Dušanov grad, sedaj vojaška bivališča, je povsem turško - arnavski in nudi zelo pestro sliko, posebno v predelu, kjer je v Bit - pazu na tisoče najzanimivejših vtisov; desni breg šele nastaja, največ stavb je zrastle v zadnjih desetih letih, najlepši krog je izvršen na Trgu kralja Petra, kjer je Oficirski dom kot nekakšen protitečaj Dušanovemu gradu.

Središče škopskega javnega življenja je v Oficirskem domu, čigar domačini je naš mariborski rojak g. poročnik Šlamberger,

uslužen gospod, ki je nam razkazal ogromno poslopje od vrha do tal in v podzemlju; najkrajše pa je oni del stavbe, ki je določen za bivališče našega kralja.

Čez dan, ko stresa sonce najbolj svojo moč, tišče ljudje le bolj v hlad, na cesto gredo le po najnujnejših opravkih, ali pa oni, ki prodajajo — zijala. Tuica spoznaš po značilnem arnavskem pokrivalu, ki mu ga vsilijo po 4 Din za komad.

Popoldne oživi tudi Okean, kopališče na Vardaru. Voda pa je zelo motna, pri nas je Sava tako umazana ob najhujših poplavih. Prvotne predsodke pozabiš in ves hrepeneš se vržeš Vardaru v naročje. Voda je toplejša kakor pri nas, uslužni upravnik kopališča pa se izgovarja, da Vardar še ni dosegel svoje običajne temperature, ki jo bo prinesel šele avgust. Vzrok so bele lise, snežišča na Ljubotenu in ostalem gorskem vencu Šar planine, ki se le počasi ohlajajo, tope in prilivajo mrzle curke v Vardar.

Okrog 20. pa oživi glavna ulica v novem predelu. Takrat prilze vse na dan, kar si želi čašo hladilne pijače ob zvokih godbe. Pravijo, da šteje Skopje 80.000 prebivalcev in je temu primerno tudi večerno in nočno življenje, ki ga vzpodbude številne damske kapele.

Govorica, da ponoči ni varno preko mostu, ne drži. Z zgovornim Kraševcem, podporočnikom Jožetom Avčinom, sva šla na ogled nočnega življenja v arnavsko četrto. Zanimivosti dovolj! V prvih popolnočnih urah utihne v Skopju življenje, le udarci ure na Oficirskem domu plavajo skozi tišino preko stolpov in minaretov in se zgubljajo v jutranji mir.

—nč—

Pred kongresom „Unime“ v Liegu

Septembra se bo vršil v Belgiji III. mednarodni lutkarski kongres — Zakaj pri nas lutkarstvo še ni razvito

Septembra se bo vršil v Belgiji III. mednarodni lutkarski kongres. Prvi se je vršil 1929 v Pragi, ki jo smatrajo strokovnjaki za center tovrstne umetnosti. Drugi kongres pa je bil prirejen že istega leta v Parizu.

Na obeh kongresih je bil izvoljen za predsednika »Unime« veleazlužni profesor dr. Jindrich Vesely, urednik najstarejšega mesečnika »Loutkar«, ki je postal obenem edinstvena lutkarska revija »Unime«.

V tej zvezi so včlanjeni vsi narodi sveta. Jugoslavija še ni. Vzrok je zelo enostaven. Pri nas namreč še ni razvito to mladinsko vzgojno sredstvo, kakor bi bilo pričakovati. Doslej samo sporadični poizkusi. Da bi se pa to moglo pri nas obdržati, ni bilo niti misliti, kajti povsod smo naleteli na gluha ušesa in na skrajno nerazumevanje bodisi pri oblastih ali mednarodnih faktorjih.

Kako so pa drugi narodi vzljubili to ustanovo, nam jasno kaže že primer, da se bo vršil letošnji kongres pod pokroviteljstvom dveh listov: pariškega »Journala« in heškega »La Menes«.

Uprava dravske banovine je sicer razglasila po ljubljanskih listih, da priredi v letošnjih velikih poletnih učiteljski tečaj za ročna dela, v katerem naj bi se tudi vršil tečaj za napravu lutkovih odrov, vendar pa — kakor čujemo — je ta prepovedna in koristna zamisel mrtvo rojeno dete, kakor smo pač že navajeni ob takih priklakah. Vzplamt v nas želja po nečem novem in takoj usagse.

Po našem mnenju je krivdo pripisati dejstvu, da nimamo še za ona maloštevilna lutkova gledališča — mimogrede naj omenimo, da jih je največ pri sokolskih društvih — nikakega skupnega vodstva, oziroma tozadevne jugoslovenske lutkarske zveze, ki bi bila v prvi vrsti poklicana, da seznanja našo javnost z vsemi podrobnostmi.

V koliko bi se to dalo uresničiti, nam ni znano, vendar pa menimo, da temeljno podlago že imamo. Saj je tu lutkovo gledališče na Taboru, ki je v štirih letih svojega obstanka pokazalo, da se v njem zbira kadež igralcev in kar je največ vredno, zanesljivih ljudi, ki bi lahko pristopili tudi k organizaciji jugoslovenske lutkarske zveze.

Saj danes je že javna tajnost, da bo-

Vse pa gravitirajo po svojem obeležju na mesto Ljubljano ter so po svojih potrebah ter po svojem značaju že v gospodarskem oziru z njo tesno spojene.

Razlog za to našo prošnjo je v bistvu tudi ta, da mnogo državnih nameščenecv, zlasti učitelstva, stanuje v Ljubljani, vrši pa svojo službo v omenjenih občinah.

Se neurejene stanovanjske razmere in odprava stanovanjske zaščite nalagajo zelo visoko najemnino vsem tem nameščencem, ki za to breme ne morejo najti delnega kritja vsaj v povečanih draginskih dokladah za I. draginski razred, ki so jih od 1. aprila t. l. deležni vsi aktivni državni nameščenci, ki služujejo, in vsi državni upokojenci, ki stanujejo v Ljubljani.

Jasno je, da bi poleg zboljšanja mesečnih dohodkov državnih nameščenecv in upokojencev nudila inkorporacija navedenih občin tudi ostalemu prebivalstvu mnogo dobrin v socialnem in higienskem oziru. Razširilo bi se omrežje kanalizacije in vodovoda, tlakovale bi se dalje ceste, podaljšale bi se tramvajske proge, ustanovili bi se novi živilski trgi itd., kar bi vse povečalo davčno moč prebivalstva in na blagodejen način vplivalo na mestne finance.

Zato rposimo ponovno, da p. n. naslov našo prošnjo prouči in zaprošeno inkorporacijo čimprej izvrši.

Beležnica

KOLENDAR

Danes: Torek, 22. julija 1930, katoličani: Marija Magdalena, pravoslavni: 9. julija, Pankratije.

DANAŠNJE PRIREDITVE

Kino Matica: Atlantik.

Kino Ideal: Saksonov Suzi.

DEŽURNE LEKARNE.

Danes: Bahovec, Kongresni trg, Ustar, Sv. Petra cesta, Hočevar, Spodnja šiška.

Sport

— Koturški savez kraljevine Jugoslavije. »Triglaviški podborbe« v Ljubljani naznanja svojim včlanjenim klubom doleže znanje termine: 1.) 3. avgusta t. l.: Proslava 10letnice obstoja Kolesarskega kluba »Perunc« v Mariboru. Dirka na progi Maribor-Tezno-Maribor km 6 — 2.) 10. avgusta t. l.: Mednarodne kolesarske dirke na dirkališču Hrv. koturškega kluba »Sokol« v Bjelovaru. — 3.) 15. avgusta t. l.: Mednarodne kolesarske dirke Kolesarskega kluba »Sava« v Ljubljani. 4.) 17. avgusta t. l.: IX. Zvezdna vožnja v Celje, obenem proslava 10letnice obstoja »Kluba slov. kolesarjev Celje«. 5.) 31. avgusta: Velesejnska odprta zvezdna vožnja v Ljubljani. — Inozemski razpisi: 3. avgusta t. l.: Mednarodna kolesarska dirka Wien-Semmering. 10. avgusta t. l.: Koroški Avto-klub: Motorna hitrostna dirka na Korensko sedlo. — Upravni odbor.

— Dame in gospode, kakor tudi otroke poučuje v plavalni plavalni mojster v kopališču »Mirje« vsak dan od 8. do 14. — Zglasiti se je pri plavalnem mojstru. — Zmerne cene.

Radioprogram

Petek, 25. julija.

12.30: Plošče; 13: Časovna napoved, borza, plošče; 13.30: Iz današnjih dnevnikov; 13.30: Koncert orkestra; 19.30: Gospodinja ura, gđ. Cilka Krekova; 20: Vjolijski koncert g. Roberta Dorferja (pri klavirju g. Eržen); 21: Pevski koncert baritonista g. Marijana Rusa; 22: Časovna napoved in poročila.

Sobota, 26. julija.

12.30: Plošče; 13: Časovna napoved, borza, plošče; 13.30: Iz današnjih dnevnikov; 13.30: Koncert orkestra; 19.30: Marjan Dobovšek: O sportu; 20: Prens in Beograda; 22: Časovna napoved in poročila; 22.15: Prens in Bleda; 23: Napoved programa za naslednji dan.

Moderni Metuzalem o sebi

Najstarejši mož na svetu je Turek Zaro Aga, ki ima dokumente, iz katerih je razvidno, da je bil rojen l. 1754. Zaro Aga je odpotoval zdej v Ameriko in novinarji so se začeli še bolj zanimati zanj. Neki angleški novinar pripoveduje, kaj je zvedel od starega Turka.

Zaro Aga je po rodu Kurd, rojen je bil kot sin siromašnih roditeljev v Bilkisci. Kot deček je prišel v Carigrad, kjer je moral pozneje k vojakom, ko je pa odločil vojaško suknjo, je postal postrežek. Še zdaj se hvali, da je nesel nekoč na hrstu klavir. Starčkov spomin je še dober. Spominja se dvajsetih suhantov, ki so se vrstili na turškem prestolu. Najbolj je navdušen za republikanskega sultana, kakor pravi prezidentu turške republike Kemal paši, ki ga je dvakrat sprejel v avdienci. Zaro Aga je bil desetkrat oženjen, preživel je vse žene in tudi vseh 28 otrok, razen hčerke, ki je stara že 64 let. Na vprašanje, kakšna je razlika med življenjem l. 1830 in 1930, je Zaro Aga odgovoril:

»Zdej žive ljudje kakor ptice, ki jih preganjajo zli duhovi. Kamor pogledaš, vidiš, da se ljudem strašno mudi. Leta 1830 so imeli ljudje mnogo več časa, bili so potrpežljivi in mirni, potovalo se je počasi. Takrat so ljudje dobro premislili, predno so kaj storili. Tudi bogatejši so bili ljudje pred sto leti, imeli so mnogo zlata in vse je bilo poceni.«

Navzlic temu je pa Zaro Aga navdušen za našo dobo in razne izume. Hodi s palico, je pa še dokaj krepak. Lasu nima nobenega in zdnji zob je izgubil, ko je prišel Napoleon III. ob prestol. Zaro Aga je živl vedno zmer-no, mesa je jedel malo, njegova glavna hrana je sadje, sočvirje, jogurt in kruh.

Razgovor s kapitanom „Karadjordja“

Kaj pripoveduje o katastrofi na Jadrani kapitan ponesrečenega parnika »Karadjordja«

B. Haluzický, ki je bil na parniku »Karadjordje« in katerega toplo pisani članek o naših mornarjih smo priobčili v soboto, je govoril s kapitanom ponesrečenega parnika Romanom Prodanom in zdej priobčuje ta razgovor v »Lidovih Novinah«. Haluzický piše:

»Praznik sv. Marjete, ki je odpadel letos na nedeljo, je za Bakar žegnanje. V tem sicer mirnem jugoslovanskem pristaniskem mestu se za 2—3 dni vse svečano razgiblje, kajti s cerkveno svečanostjo je združen tudi slavni bakarski sajam, letni sejem, ki privabi prodajalce in kupce iz vsega severnega Primorja. Letos je sicer motilo sajam slabo vreme, dež, ki je zadrževal običajno vrvenje, ki pa ni mogel zadržati bakarskih rojakov, služočih večinoma na parnikih Jadrana, da bi ne prišli obiskat svojega mesta, kakor store vsako leto in kakor je to že stara tradicija. Seveda je bilo zanimanje Bakra osredotočeno najbolj na vprašanje, ali pride tudi Roman Prodan, kapetan nesrečnega »Karadjordja«, počivačočega neprostoovoljno v Pašmanskem prlivu.

In pričakovanje, da pride, se je uresničilo. V nedeljo popoldne se je pojavil Prodan v Bakru, da se pogovori s svojci in si odpodjejo po živni napetosti prejšnjega tedna. Kapitan Prodan je čoket mož 50 let, iz katerega odsevala življenje in energija v polni sili. Njegovi zdravi živci so dobro prenesli pretres in samo skajlene oči pričajo, kaj vse se je moralo odigrati v njegovi duši. Razlaga živahno in s temperamentom Jugoslovenov in ironičnimi opazkami, kajti glavno vprašanje je zanj že rešeno: krivdo na nesreči nosijo Italijani in »Morosini« je bil tisti, ki je katastrofo povzročil, ker je v ozkem prelivu izpremenil predpisano smer in torej kršil mednarodne določbe.

Roman Prodan odgovarja na vse vprašanja, obširno pripoveduje o vsem, kako in kaj je bilo in globoko sočutje s človeškimi žrtvami odneva iz njegovega pripovedovanja. Noč, v kateri se je katastrofa

pripetila, je bila jasna in krasna, čeprav luna ni sijala. »Karadjordje« je bil docela razsvetljen po določbah, na levi strani je imel rdečo, na desni pa zeleno luč in izključeno je, da bi na »Morosinju« ne bili opazili luči, tembolj, ker se je »Morosini« vsak teden srečaval s »Karadjordjem« približno na istem kraju. Že večkrat poprej je bilo videti prizadevanje »Morosinija« potisniti »Karadjordja« čimbolj k obali, morda zato; da bi se pokazal prestiž italijanskega parnika in da bi nastala med potniki zmeda.

To redno vznemirjenje je doseglo višek onega nesrečnega nedeljskega jutra tako, da s »Karadjordja« sploh ni bilo videti po bočne rdeče luči na italijanskem parniku, kar je pomenilo, da pluje parnik v smeri proti levi, namesto proti desni, kamor bi moral. Plul je spolno paro, tako da drugi kapitan »Karadjordja« Žuljevič, ki je imel baš službo, navzlic vsemu prizadevanju ni mogel pognati parnika na desno, da prepreči katastrofo. Kapitan Prodan je bil v svoji kajuti, čim je pa zaslišal sireno, zapovedujočo nekaj izrednega, je planil iz kajute. Komaj je pa preskočil tri stopnice, je začutil strahovit sunk in težak udarec po desni nogi. Ostati na kraju nekaj sekund, bi pomenilo neizogibno smrt, kajti njegova kajuta je bila popolnoma razbita. Dosegel je kapitanski mostiček in prevzel službo, dočim je poslal druga dva častnika med potnike, da bi jih pomirili in ublažili paniko. Sam, videč breglavost na »Morosinju«, je dal po megafonu navodila, kako naj se italijanski parnik potegne nazaj. In ko se je to zgodilo, je zapovedal glavnemu strojniku Jeličiču iz Seic pri Crikvenici, kajzečut strahovit sunk in težak udarec po desni nogi. Ostati na kraju nekaj sekund, bi pomenilo neizogibno smrt, kajti njegova kajuta je bila popolnoma razbita. Dosegel je kapitanski mostiček in prevzel službo, dočim je poslal druga dva častnika med potnike, da bi jih pomirili in ublažili paniko. Sam, videč breglavost na »Morosinju«, je dal po megafonu navodila, kako naj se italijanski parnik potegne nazaj. In ko se je to zgodilo, je zapovedal glavnemu strojniku Jeličiču iz Seic pri Crikvenici, kajzečut strahovit sunk in težak udarec po desni nogi. Ostati na kraju nekaj sekund, bi pomenilo neizogibno smrt, kajti njegova kajuta je bila popolnoma razbita. Dosegel je kapitanski mostiček in prevzel službo, dočim je poslal druga dva častnika med potnike, da bi jih pomirili in ublažili paniko. Sam, videč breglavost na »Morosinju«, je dal po megafonu navodila, kako naj se italijanski parnik potegne nazaj. In ko se je to zgodilo, je zapovedal glavnemu strojniku Jeličiču iz Seic pri Crikvenici, kajzečut strahovit sunk in težak udarec po desni nogi. Ostati na kraju nekaj sekund, bi pomenilo neizogibno smrt, kajti njegova kajuta je bila popolnoma razbita. Dosegel je kapitanski mostiček in prevzel službo, dočim je poslal druga dva častnika med potnike, da bi jih pomirili in ublažili paniko. Sam, videč breglavost na »Morosinju«, je dal po megafonu navodila, kako naj se italijanski parnik potegne nazaj. In ko se je to zgodilo, je zapovedal glavnemu strojniku Jeličiču iz Seic pri Crikvenici, kajzečut strahovit sunk in težak udarec po desni nogi. Ostati na kraju nekaj sekund, bi pomenilo neizogibno smrt, kajti njegova kajuta je bila popolnoma razbita. Dosegel je kapitanski mostiček in prevzel službo, dočim je poslal druga dva častnika med potnike, da bi jih pomirili in ublažili paniko. Sam, videč breglavost na »Morosinju«, je dal po megafonu navodila, kako naj se italijanski parnik potegne nazaj. In ko se je to zgodilo, je zapovedal glavnemu strojniku Jeličiču iz Seic pri Crikvenici, kajzečut strahovit sunk in težak udarec po desni nogi. Ostati na kraju nekaj sekund, bi pomenilo neizogibno smrt, kajti njegova kajuta je bila popolnoma razbita. Dosegel je kapitanski mostiček in prevzel službo, dočim je poslal druga dva častnika med potnike, da bi jih pomirili in ublažili paniko. Sam, videč breglavost na »Morosinju«, je dal po megafonu navodila, kako naj se italijanski parnik potegne nazaj. In ko se je to zgodilo, je zapovedal glavnemu strojniku Jeličiču iz Seic pri Crikvenici, kajzečut strahovit sunk in težak udarec po desni nogi. Ostati na kraju nekaj sekund, bi pomenilo neizogibno smrt, kajti njegova kajuta je bila popolnoma razbita. Dosegel je kapitanski mostiček in prevzel službo, dočim je poslal druga dva častnika med potnike, da bi jih pomirili in ublažili paniko. Sam, videč breglavost na »Morosinju«, je dal po megafonu navodila, kako naj se italijanski parnik potegne nazaj. In ko se je to zgodilo, je zapovedal glavnemu strojniku Jeličiču iz Seic pri Crikvenici, kajzečut strahovit sunk in težak udarec po desni nogi. Ostati na kraju nekaj sekund, bi pomenilo neizogibno smrt, kajti njegova kajuta je bila popolnoma razbita. Dosegel je kapitanski mostiček in prevzel službo, dočim je poslal druga dva častnika med potnike, da bi jih pomirili in ublažili paniko. Sam, videč breglavost na »Morosinju«, je dal po megafonu navodila, kako naj se italijanski parnik potegne nazaj. In ko se je to zgodilo, je zapovedal glavnemu strojniku Jeličiču iz Seic pri Crikvenici, kajzečut strahovit sunk in težak udarec po desni nogi. Ostati na kraju nekaj sekund, bi pomenilo neizogibno smrt, kajti njegova kajuta je bila popolnoma razbita. Dosegel je kapitanski mostiček in prevzel službo, dočim je poslal druga dva častnika med potnike, da bi jih pomirili in ublažili paniko. Sam, videč breglavost na »Morosinju«, je

Dnevne vesti

— Iz državne službe. Za tehničnega pristava pri okrajnem glavarstvu v Celju je imenovan inženjerski pripravnik Anton Komel, za računski inšpektorja v oddelku davkov v finančnem ministrstvu je imenovan davčni kontrolor Iv. Janko Jan.

— Taks je oproščena Zadruga državnih uslužbencev za zidanje stanovanj v Mariboru in sicer taks od nakupa in prenosa zemljišča, od intabulacij na zemljišča in od najemanja posojil za graditev hiš.

— Zakon o železnica javnega prometa. »Službene novice« št. 162 z dne 19. t. m. objavljajo zakon o železnica javnega prometa.

— Razpisane službe cestarjev. Kr. banska uprava dravske banovine razpisuje v območju okrajnega cestnega odbora v Ljutomeru tri službena mesta banovinskih cestarjev in sicer: 1 mesto na banovinski cesti: Pristava - Vrže - Stara novava z odcepom na most pri Veržaju, Pristava Sv. Martin od km 5.50 do km 11.00; 1 mesto na banovinski cesti: Logarovi - Gederovi - Radislavci - Moravci - Zagorci od km 0.00 do km 6.00; 1 mesto na banovinski cesti: Kamenjak - Savci - Spuhle od km 0.00 do km 5.403 v območju okrajnega cestnega odbora v Murški Soboti dve službeni mesti banovinskih cestarjev in sicer: 1 mesto na banovinski cesti: Krajna - Cankova - Sotina za prago od km 9.00 do km 13.500, 1 mesto na banovinski cesti: Krajna - Sotina od km 4.500 do km 9.00 in na banovinski cesti: Cankova - Radgona od km 0.00 do km 0.800; v območju okrajnega cestnega odbora v Gornjem gradu 4 službena mesta banovinskih cestarjev in sicer: 1 mesto na banovinski cesti Lubno - Luče - Solčava od km 6.00 do km 13.00; 3 mesta na banovinski cesti Gornji grad - Nazarije-Kokerje za sledeče ceste proge: 1 mesto od km 0.00 do km 6.00; 1 mesto od km 6.00 do km 12.00; 1 mesto od km 0.00 do km 1.900; v območju okrajnega cestnega odbora v Gornji Radgoni sedem službenih mest banovinskih cestarjev in sicer: 2 mesti na banovinski cesti: Rogatec - Majšperg - Ptuj - Sv. Boltenk - Senarska - Gornja Radgona in sicer 1 mesto od km 0.00 do km 5.00 in eno mesto od km 5.00 do km 10.063; 1 mesto na banovinski cesti: Grabonč - Radenci - Brod - Petejanci - Guderovi od km 5.00 do km 9.044; 2 mesti na banovinski cesti: Ivanjci - Terbegovi - Berkovi - Ključarovi in sicer 1 mesto od km 0.00 do km 3.650 ter na cesti Sv. Jurij Bučevci od km 0.00 do km 2.00 in eno mesto od km 3.650 do km 8.650; eno mesto na banovinski cesti: Terbegovi - Mostje - Pacinje - Dornava od km 0.00 do km 4.060; 1 mesto na banovinski cesti: Ormož - Gornja Radgona - Čmurek - državna meja od km 48.500 do km 53.500; v območju okrajnega cestnega odbora Sv. Lenart v Slov. gorah 4 službena mesta banovinskih cestarjev in sicer: 1 mesto na banov. cesti Gornja Radgona - Ptuj - Rogatec od km 6.500 do 13.200; 1 mesto na banov. cesti Hrastovec - Sv. Barbara - Vurberg od km 0.00 do km 6.00; 1 mesto na banov. cesti Sv. Lenart - Sv. Rupert - Selce od km 500 do km 10.500; 1 mesto na banov. cesti Malna - Sv. Jakob od km 0.00 do km 3.00. Prosilci za ta mesta morajo izpolniti pogoje iz čl. 2 uredbe o službenih razmerjih državnih cestarjev in njih prejemkih in ne smejo biti mlajši od 23 in ne starejši od 30 let.

— Lastnoročno pisane in s kolkom za 5 Din kolkovane prošnje, opremljene s pravilnimi in z zadostno kolkovanimi prilagami (rojni in krstni list, domovinski list, zadnje šolsko izpričevalo, dokazilo o odsluženju kadrskega roka, zdravniško izpričevalo, navedeno izpričevalo, potrdilo pristojnega oblastva, da niso bili obsojeni dejani iz koristolubja, event. dokazila o strokovni usposobljenosti) je predložiti najkasneje do 15. avgusta kraljevski banški upravi v Ljubljani.

— Drugi izlet avtomobilskega kluba kraljevine Jugoslavije, katerega pridedi sekcija Ljubljana skupno z bratsko mariborsko sekcijo, se bo vršil 26. in 27. t. m. in sicer preko Koroške v Kranjsko goro. Izletniki si določijo čas odhoda tako iz Ljubljane, kakor tudi iz Maribora sami po svoji volji, določeno je samo skupni sestanek v soboto dne 26. t. m. zvečer ob 7. v Pörschach am Wöthersee (Poreče ob Vrbskem jezeru) na terasi hotela »Strand« etablissement Werzer, kjer se snidejo ljubljanski z mariborskimi avtomobilisti, ki prispo preko Dravograda. Izletnikom se obeta na tem divnem kraju zelene Koroške lep večer. Za prihodnji dan, v nedeljo 27. t. m. dopolne, je na programu kopanje v Vrbskem jezeru. Po kopanju se bo po želji izletnikov določil čas odhoda proti Beljaku, kjer bodo v Annenheimu ob Osojskem jezeru pustili svoja vozila in se po žični železnici popeljejo na znamenito Kanzelhöhe (cca. 1500 m). V tamkajšnjem gorskem hotelu, raz katerega terase se nudi izletnikom najlepši razgled, bo preskrbljeno za skupen obed. Skupnemu obedu bo sledil povratek iz Kanzelhöhe zopet nazaj v Annenheim, potem pa izlet preko Podkorenskega sedla v Kranjsko goro, kjer se bo vršila v hotelu »Slavec« skupna večerja. Po večerji slovo od mariborskih avtomobilistov. S tem bo skupni izlet zaključen. Podrobnejše informacije so razvidne iz okrožnice, ki je bila pred dnevi odposlana na vse p. n. članke kluba.

— Čekovna plačila v češkoslovaško. V informaciji tvrdkam, ki so v trgovskih stikih s CSR, se sporoča, da so v tujni plačljivosti čeki glasom češkoslovaških predpisov podvrženi pristojbini 0.10 Kč za komad brez ozira na višino zneska samo tedaj, ako ima listina bistveno opremo čeka po češkoslovaškem čekovnem zakonu, to je ako je izrečno označen kot ček, ako vsebuje v besedilu besedo ček in poziva osebo, na katero je izdan, da izvrši plačilo izdajateljeve terjatve. Nadalje mora listina obsegiati podpis izdajatelja ter datum in ime osebe, na katero je izdan. Za čeke,

ki tem predpisom ne odgovarjajo, je pristojbina mnogo višja in se dviga z višino zneska in z dobo veljavnosti, analogično meničnim pristojbinam.

— Guštanj. (Tombola Rdečega križa.) V nedeljo 27. t. m. ob 16. se bo vršila na vrtu g. Ivana Petrača v Guštanju - Javornik tombola Rdečega križa. Med drugimi bodo prišli na svoj račun tudi kolesarji, kajti glavni dobiček je kolo in sicer na izbiro, možko ali žensko. Kolo je prodala tvrdka »Tribuna« pod lastno ceno. Čisti dobiček je namenjen za zgradbo doma Rdečega križa. V to svrhu je kupil krajevni odbor staro guštansko ubožnico, ki je bila v razpadanju in jo pusti podreti. Na istem kraju bo zgradil nov dom, ki bo imel v pritličju javno kopalnico, stanovanje za slugo in bolničarke ter društveno sobo. V prvem nadstropju pa bo zdravstveni dom, masada in bolniške sobe. Za tukajšnje prebivalstvo bo stvar velikega socialnega in higienskega pomena, zlasti se obetuje potreba javne kopavnice. Seveda guštanski krajevni odbor Rdečega križa ne razpolaže z zadostnim kapitalom, da bi mogli prirediti zgradbo, mnogo akcij bo treba še podvzeti, da bo zbran potreben denar. Upajmo pa, da bo agilni odbor premagal tudi to težavo tako srečno, kakor pri nabavi rešilnega avtomobila. Nadejamo se, da bodo zmagali tudi sedaj optimisti in da se bo v par letih dvigal ob semišču ličen dom, kjer bodo našli zavetišče pomoči potrebni. Odbor upa, ker se vrši tombola v humanitarne svrhe, da bo udeležba prav številna.

— Dijaško letovišče v Martinčici. V juliju je v Martinčici na počitnicah nad 500 srednješolcev iz vseh krajev države. 30. t. m. se vrne domov prva skupina, 1. avgusta pa odide v Martinčico druga skupina, v kateri bodo srednješolci in srednješolke. Mladi letoviščarji so pod stalnim nadzorstvom profesorja in zdravnika. Dobro hrano dobivajo štirikrat dnevno. Vsak mesec priredijo dva izleta s parnikom in več krajiših izprehodov in izletov v okolico. Za razvedrilo imajo pet stolov, ping-pong itd. Oni, ki še ne znajo, se uče plavati pod vodstvom učitelja telovadbe. Navodila glede prijave se dobe pri šolskih poliklinikah, Jadranski Straži in Higijenskem zavodu v Zagrebu.

— Konferenca za pobijanje brezposelnosti. Te dni se bo vršila v ministrstvu socialne politike pod ministrom predsedstvom konferenca strokovnjakov ministrstva in predstavnikov Delavskih zbornic, ki se bodo posvetovali, kako bi se dala brezposelnost omiliti.

— Zakoni, pravilniki, uredbe, naredbe itd. »Službene novice« št. 162, z dne 20. t. m. objavljajo v prilogi register zakonov, pravilnikov, uredb, naredb, razpisov itd. objavljenih v »Službenih novinah« od 1. januarja do 30. junija 1930.

— Lepo brošuro o Korčuli je izdal iz literarne zapuščine K. Pelanta E. Stivin v Pragi. Vodič je izpopolnil kopališki zdravnik Dr. Letica.

— Smrtina kosa. Davi je umrl v Vinici trgovec in posestnik g. Juraj Šterk, brat uglednega ljubljanskega restavraterja in hotelirja g. Petra Šterka. Pokojnik je bil vzor agilnega, simpatičnega in značajnega moža. Pogreb bo jutri ob 17. v Vinici. Blag mu spomin! Težko prizadeti rodbini iskreno sožalje!

— Asfaltiranje ceste Split-Trogir. Primorska banovina je sklenila z Opčo gradjevinško d. d. v Beogradu pogodbo glede asfaltiranja ceste Split-Solin-Kaštel-Trogir. Površina asfaltirane ceste bo znašala 129.500 kvadratnih metrov. S popravilom ceste in tehničnimi pripravami prično takoj. Asfaltiranje ceste je za razvoj turizma v Dalmaciji velikega pomena.

— Vreme. Vremenska napoved pravi, da bo večina oblačno in nestanovitno vreme. Tudi včeraj je bilo po vseh krajih naše države bolj ali manj oblačno. Najvišja temperatura je znašala v Skopju 33, v Splitu in Sarajevu 31, v Beogradu 30, v Zagrebu 29, v Ljubljani 26, v Mariboru 25 stopinj. Davi je kazal barometer v Ljubljani 758.4 mm, temperatura je znašala 17.6.

— Dva samomora v Gotenici pri Kočevju. Te dni se je v Gotenici pri Kočevju obesil delavec Muhič, včeraj so pa v ljubljansko bolnico prepeljali težko poškodovanega Ferdinanda Udzeta, ki si je z britvijo prerezal vrat. Vzrok poskušnega samomora so baje družinske razmere. Stanje samomorilnega kandidata je zelo kritično.

— Velik požar v Našicah. V vasi Markovci pri Našicah je nastal v nedeljo velik požar, ki je pripravl sedem rodbin ob streho. Goreti je začelo pri posestniku Josipu Vakuhi in požar se je naglo razširil tudi na sosedna poslopja. V vasi je nastala splošna panika, ljudje so begali prestrašeni s temerje. Prihiti so takoj domači in okoliški gasilci s motornimi brigadami, zaradi hudega vetra in pomanjkanja vode je bilo pa gašenje zelo oteženo. Škoda znaša milijon dinarjev. — Istega dne je gorelo tudi v Piskorevcu pri Djakovu, kjer je požar uničil posestvo župnika Franje Vidovića. Župnik ima 100.000 Din škode.

— Dva dekca utonila. Drava, ki je letos zahtevala že mnogo žrtve, je v nedeljo terjala dva novi žrtvi. Pri kopanju sta blizu Osijeka utonila Stetani Vladoje Kakasovič in 11letni Milan Ankl. Kopala sta se v Retfali blizu Osijeka. Ker ju zvečer ni bilo domov, je šel Kakasovič oče pogledat, kje sta. Na bregu je našel samo njuno obleko. Trupel nesrečnih dečkov še ni našel.

— Otvoritev avstrijskega doma v Podgori pri Makarski. Te dni je bil na svečan način odprt avstrijski dom v Podgori, lepem in idiličnem letovišču blizu Makarske v Dalmaciji, ki ga je sgrajala avstrijska vlada. Pri svečani otvoritvi so bili navzoči ban dr. Tartaglia in zastopniki avstrijskih oblasti.

— Samomor zaradi neoročne ljubezni. 18letna Ljubljanka Dinjaska, najlepše deklet v Srebrodu, se je hotela poročiti s fantom, ki pa njenim roditeljem ni bil všeč. Ker se starši niso dali prepovoriti, je hči sklenila končati si življenje. Izpila je večjo količino strupa. Prepeljali so jo v novo-sadsko bolnico, kjer se bori s smrtjo.

— Nehvalečnost plačilo sveta! Znani zagrebški rešitelj Francek Gospodarič, ki je že nad sto ljudi potegnil iz Save in jih rešil gotove smrti, je včeraj popoldne med mestnim kopališčem in mostom v Zagrebu opazil, da je zašel neki kopalec v močan tok Save, ki ga je potegnila s seboj. Fant je obupno klical na pomoč. Gospodarič se je v žolnu pognal za njim in ga tik pred vrtincem, ki je postal že mnogim Zagrebčanom usodopoln, potegnil iz vode. Ko je izmučenega kopalca spravil na suho, se mu slednji ni zahvalil, pač pa ga je ozmerjal, češ, da niagal in da ga ni bilo treba reševati. Ko ga je stražnik vprašal, kako se piše, je paglavec dejal, da ga to nič ne briga.

— Strojne prometne uredbe v Zagrebu. Stevilne prometne nesreče v Zagrebu so policijo prisilile, da je začela izdajati najstrožje uredbe. Po mestu pošilja oddelke agentov in uradnikov, ki pazijo na pešce in šoferje. Pri racijah je policija zalotila mnogo šoferjev, ki so ponoči vozili brez luči ali s premočno lučjo in prenaplo. Več šoferjev so že aretirali. Včeraj je policija nadzorovala pešce. Vsi pasanti, ki se niso držali predpisane ceste smeri, so bili najprej vjudno opozorjeni, če se je pa kdo protivil, ga je policija kratkoma aretirala in je bil kaznovan z večjo denarno globo ali zaporom. Policija zlasti nadzira križišča in prehode. Rezultati stroge kontrole se že poznajo: včeraj se v Zagrebu ni pripetila nobena prometna nesreča.

Iz Ljubljane

—lj Prihod rumunskih visokošolcev v Ljubljano. Snuči ob 9. je prispelo z Blede 27 rumunskih visokošolcev, slušateljev šumarskega oddelka politehnike v Bukarešti pod vodstvom 6 profesorjev. Nastanili so se v Akademskem kolegiju, deloma pa v hotelu Miklič. Dijaki so na poučni ekskurziji po naši državi in Avstriji. Snuči jim je bil prirejen banket v hotelu Miklič, kjer so jih pozdravili in jim izrekli dobrodošlico. Upravniki direktorije šum inž. Cvetko Božič, šumarski svetnik inž. Karel Tavčar in gerent rumunskega konzulata v Ljubljani g. Jurij Koce. Davi so rumunski dijaki odpotovali v Maribor.

—lj Umetnostna razstava ob priliki vseoslovaškega gasilskega kongresa v Ljubljani. Kongresni odbor Jug. gas. zveze prosi vse gg. umetnike, ki so se priglasili za razstavo, da pošljejo svoja dela na naslov kongresnega odbora, razstavni oddel. Ljubljanski velesejem, paviljon N. Na pošiljatelj po železnici je treba dostaviti: Razstavno blago za gasilsko razstavo, in to na tovrni list in tudi na zabojo. Na vse poznejše pošiljatelj se ne bo moglo ozirati.

Dentist Palovec ne ordinira od 24. t. m. do 1. avg.

—lj »Atlantik«, zvočni film v Kinu Matič. Danes ob 4. pol 8. in četrt na 10. zvečer predvaja Ehtini kino Matiča grandiozni nemški zvočni film »Atlantik«, ki predčuje gledalcu grozno pomorsko katastrofo, ki je zadela potnike veleparnika »Titanic«. V filmu, ki nam slika življenje na parniku par ur pred katastrofo vse do zadnjega trenutka, ko se ogromna ladja popopi. Z nešteti svojimi žrtvami nastopajo najslovesnejši filmski igralci. Najmarkantnejši med njimi je Fritz Kortner. Film je na sporedu le par dni, potem pa pride na vrsto priljubljena ameriška opereta »Rio Rita«. Pri obeh teh sporedih se bodo dobivale vstopnice v predprodaji ob 11. dopolne pri blagajni kina Matice. Priporočamo cenjenemu občinstvu glede na vseobče zanimanje publike za oba filma, naj si preskrbi vstopnice čimprej v predprodaji. Cene globoko znižane.

—lj »Saksofon Suzi, sijajno burko, polna šarma in zdravega humorja, s slavno češko igralko Ano Ondro v glavni vlogi, predvaja samo še danes Kino Ideal. — Jutri »Pat in Patachon kot mornarja«. To je najboljša komedija obeh kraljev smeha, polna dvoplov in velekomičnih scen. Kdor si želi zabave in smeha, si mora ogledati oba ta sporeda. Predstave v Kinu Ideal ob 4. pol 8. in 9. zvečer. Cene ljudske, 4, 6, 8 in 10 Din.

—lj Usodepoln padec z vrtljaka. Poročali smo včeraj, da se je 22 letni brezposelni čevljarški pomočnik Anton Banko, doma iz Zgornje šiške, v nedeljo popoldne vrtil po vrtljaku v Lattermanovem drevedrudu. Zaganjal se je naprej, nenadoma pa je tebehlil z vrtljaka na tla. Prepeljali so ga z rešilnim vozom v bolnico. Sprva se poskušalo ni zdelo nevarno, kmalu se je pa fantovo stanje poslabšalo in včeraj popoldne je Banko umrl.

Zobni zdravnik 10278 Dr. PUHER ne ordinira do 24. avgusta.

— Uspehi. — Kaj nisi imel v življenju nobene uspeha? — Kako to, da ga nisem imel! Saj sem bil dvakrat z uspehom cepljen.

V GLEDALIŠČU. — Se vam ne zdi, da igralka, ki ima glavno vlogo, slabo igra? — Oprostite gospod, to je moja žena. — Pardon, hotel sem reči, da iz tako dolgovazne storije ne more ničesar napraviti. Ali veste, kdo je to suhoparno komedijo napisal? — Jaz.

Drama knezov Volkonskih v Rimu

62 letni knez Volkonski se je dal posvetiti v katoliškega duhovnika Sinova nista prišla kočetovemu posvečenju

Znamenita rimska bazilika sv. Klementa je bila nedavno pozorišče ganljivega zaključnega prizora ene največjih povojnih socialnih dram, ki je zadela znano rusko plemiško rodbino Volkonskih. V krasno baziliko, katere izvor je še sedaj zagoneten, kajti ne ve se, ali izvira iz poganskih časov ali iz dobe kozula Tita Flavija, Klementa ali tretjega papeža, v to znamenito baziliko, v kateri se vidijo stene starorimskih kraljev in pod katero počivajo sveti ostanki, ki jih je prinesel sv. Ciril a morda tudi sv. Metod iz Krima, je povabil 62 letni knez Aleksander Volkonski za osmo uro jutraj s priprostim, na stroj pisanim vabilom svoje znanke, da bi prisostvovali njegovemu posvečenju v katoliškega duhovnika slovansko-bizantinske veroizpovedi. V oddaljeno baziliko je prišlo v nedeljo jutraj mnogo slovanskih plemikov, članov znanih italijanskih plemiških rodbin, več bivših vojaških in diplomatskih prijateljev kneza Volkonskega iz časov, ko je bil še carjev adjutant in vojaški ataše v Rimu, poljski in litovski diplomati, akreditirani pri Vatikanu in visoki duhovniki, dodeljeni novemu ruskemu kolegiju, kjer je dijakon doktor filozofije in juris Volkonski že več let profesor stare slovanske. Ni pa bila zastopana številna ruska ortodoksna kolonija v Rimu, katere duševni vodja je bil knez Volkonski do zadnjega. Knez ima tri otroke, dva sinova in hčerko, in k očetovemu posvečenju v mašnika je prišla samo 20 letna hčerka v spremstvu katoliške tete.

Ne da se niti približno opisati tri ure trajajoči obred, katerega je mojstrsko sestavil in vodil benediktinski menih in med katerim je prepeval zbor ruskih emigrantov — pravoslavne vere. Obred se je vršil sredi bazilike ob asistenci dveh škofov in vseh duhovnih hierarhov slovanskega in armenskega katolicstva v Rimu. Sloki, elegantni in v vsakem pogledu aristokratski novo posvečeni duhovnik z izrazitim orlovskim nosom in novem duhovniškem ornatu žolte barve se je zdel še večji, kakor je v resnici, ko je stal sredi znatno manjših cerkvenih dostojanstvenikov. Ko je čital na stari marmornati balustradi evangelij in pel naprej liturgijo, je zvenel njegov glas močno, skoro mladeniško. Samo ko je nesel v sprevedu po baziliki zlati kelih in ko je držal po bratskem poljubu drugih duhovnikov med duhovito inscenirano zadnjo gospodovo večerjo

hostijo, so se mu tresle roke. Toda to je bilo samo za hip. Takoj nato se je zatopil v kotu za oltarjem v molitev in znova je nosil s plemiškim mirom krasno orientalsko kadilnico.

Dočim je hčerka 62 letnega duhovnega očeta v kotu bazilike skoro glasno ihtela, so se navzoči tuji, med njimi zelo malo Rusov, po vrsti bližali knezu Volkonskemu in mu poljubili ob koncu obreda posvečene roke. Potem je novo posvečeni duhovnik hitro zapustil baziliko. Pričakoval ga je namreč papež, ki mu je uradno poveril novo vodilno mesto v vzgojnem zavodu ruskih seminaristov. Od povabljenih so ostali skoro vsi zbrani sredi bazilike in so živahno komentirali novo veliko dramo knezov Volkonskih, ki so že pred sto leti ustanovili v Rimu svojo drugo domovino.

Volkonski so zgradili v Rimu razkošno vilo, prodano pozneje nemškemu poslanstvu. Kot sedež Bülowa in Radziwiłłova je bila ta vila svojčas središče umetnikov in intelektualcev liberalne Italije. Knez Aleksander Volkonski je postal katoličan proti volji svoje rodbine, ki je zašla po izgubi vsega imetja v veliko bedo in je samo s pomočjo svojih bogatih prijateljev otvorila v Rimu penzijo. Njegova žena je baie umrla pred leti od žalosti, ker je njen mož prestopil v katoliško cerkev. Vsi trije otroci, ki zdaj sami vodijo penzijo, so pa ostali pravoslavni. Samo hčerka, ki preveč ljubi svojega očeta, da bi mu mogla zagreniti zadnja leta življenja, je prišla k posvečenju poljubiti roko bolj očetu, nego novo posvečenemu duhovniku. Pri obeh sinovih je pa pravoslavna mere, bila je zvišena nad vsako vero. Pri obeh sinovih je pa pravoslavna vera premagala otroško ljubezen.

Ta zaključni prizor drame knezov Volkonskih, drame ne samo povojne Rusije in ruske emigracije, ter več tudi italijanske, rodbinske drame in končno drame vere same, se je odigral v trenutku, ko bi človek mislil, da je zdajni sijajni slovanski obred iz tišineletnega sna dva slovanska velikana in njuno krščansko mučeništvo, ovekovečeno v freskah rimske bazilike. In to staroslovansko vstajenje se je odvijalo v duhu nesrečnih katoliških ubežnikov in tudi knezov Volkonskih v Rimu. Njihova drama, zdaj že končana, je samo ena med nešteti. Je pa težja, ker je bila obenem drama politike in vere in ker se je zaključila v staroslovanski baziliki.

Najboljše, najtrajnejše, zato najcenejše

Iz Celja

— Iz Savinjske podružnice SPD v Celju. Odbor savinjske podružnice SPD je sklenil imenovati novo koč na Korošici, ki bo odprta na slovesen način v nedeljo 17. avgusta, »Kocbekov dom na Korošici«, v znak zahvale in priznanja za neveljavne zasluge v prosep planinstva g. vpojojenemu nadočitelju Franu Kocbeku v Gornjem gradu, ustanovitelju in dolgoletnemu predsedniku ter častnemu članu Savinjske podružnice SPD v Celju.

— Iz policijske kronike. Aretirana sta bila krošnjarija Ludvik M. in Slavko L., ker sta skušala v nekem zaprtim lokalno izvršiti nečisto dejanje nad nekim 16letnim dečkom. — Policija je aretirala zaradi potepuštv 16letnega delavca Franceta Newirtha iz Hraštja pri Mariboru in ga izgnala iz mesta. — Zaradi prestopkov cestno - policijskega reda je bilo ovađenih 7 voznikov, avtomobilistov in kolesarjev. — Ker je pijana razgrajala včeraj proti jutru v Gosposki ulici in je prebudila ves tamkajšnji del mesta, je bila aretirana 51letna sviračica na citre Ana K. in spravičena do iztreženja v policijski zapor.

— Izpremembe na celjski davčni upravi. Glavni arhivar g. Josip Sernek je odšel k davčni upravi v Gornji grad, od tam pa je prišel v Celje davčni pripravnik g. Franc Demšar. V Gornji grad je tudi premeščen služitelj g. Josip Škorjanc. Iz

Ljubljane je bila premeščena k davčni upravi v Celju ga. Silva Gspanova - Sbrizajeva, pomožna davkarica, za davčnega pripravnika pa je bil sprejet z nastopnim mestom v Celju g. Maks Badiura iz Ljubljane.

— Obnovite srečke čim prej! Vsi lastniki srečk državne razredne loterije, ki so si nabavili srečke v celjski podružnici »Jutra«, se obveščajo, da so srečke za igranje v II. razredu 20. kola že prispale in naj jih vsak čim prej obnovi, ker bo zrebanje že 7. avg., rok za obnovo srečk pa traja le do 2. avgusta.

Bogastvo vode pod peskom

Ker prevladuje med geologi prepričanje, da mora biti pod veliko saharso puščavo cel sistem podzemnih potokov, ki bi oživili vročo pešeno puščino in dali dvakrat v letu bogato žetev, tako da bi postala Sahara največja žitnica sveta, če bi spravili vso to vodo na površje, pošilja Francija svoje učenjake in inženjerje v Afriko, da ugotove, kako bi se dala Sahara namakati. Nedvomno leži pod peskom v Sahari na tisočih izsušenih strug, kar prča, da tu ni bila vedno puščina. Geologi so celo prepričani, da je bila Sahara nekoč rodovitna in gosto naseljena in da je izginila vsa veščacija samo zato, ker so reke usahnile.

Predno začno kopati nove vodnjake, hoče francoska vlada napraviti točen zemljevid izvorov in tokov pod peskom, da bi novi vodnjaki ne odvajali vode iz studencev in cvetočih oazah in ne uničili tako palmovih gajev in človeških naselbin. 14 največjih oaz v južnem Alžiru preživlja s svojimi datlji 70.000 črncev, Arabcev in Berberov, naseljenih v puščavi. Zadnja leta pa vrelci pojemajo. Usahnilo je mnogo studencev, ki so dajali pred sto leti še mnogo vode. Geologi menijo, da jih je polagoma zasul pesek. Ko bo zemljevid skritih, odnosno zasutih studencev izdelan in ko izkopljemo vodnjake, bo voda namakala 2,700.000 kvadratnih milj zemlje, na kateri bo mogoče pridelati toliko žita in drugih poljskih pridelkov, da bo preskrbljena vsa Evropa.

Augustus Mair:

53

Krog zločinov

Roman

Oči dr. Draytona so se široko odprle in zrlle nepremično čez mizo. — Potem takem imate dvojnika. — je dejal tiho, — in vaš dvojnik ima brazgotino točno na temle kraju. — Pokazal je na brazgotino na desnem Warnerjevem sencu. — Čudovito naključje. Počakajmo. Spominjam se dobro, da je vaš dvojnik nekam naglo izginil in ...

— Pravim vam, da se motite, — je vzkliznil Warner srdito.

Videl je, da se je izraz Draytonovega obraza nenadoma izpremenil. Vrata so se bila med njunim pogovorom tiho odprla in mož srednjih let je stal na pragu.

— Dober večer, — je dejal prišlec. — Rad bi se z vama pomenil, predno odideta.

Warner je stopil korak nazaj. — Kdo ste? — je vprašal.

— Pišem se Eastwood, Detektiv — inspektor Eastwood iz Scotland Yarda. Ali bi mi izvolili povedati, kateri izmed vaju je najel danes ob pol petih popoldne tele sobe? Nekdo je telefoniral sem iz javne govorilnice na Knightsbridge.

— Jaz o tem nimam pojma, — je odgovoril dr. Drayton srdito. — Zdi se mi, da me je nekdo izvalil sem pod izmišljeno pretezo. Jaz sem Drayton. Telefonirali so mi, naj pridem k bogatemu bolniku, katerega pa ni od nikoder.

— A vi, gospod? — Eastwood se je obrnil smeje k Warnerju.

— Evo vam moje vizitke. Mislim sem, da je najel te sobe moj znanec — zdaj pa vidim, da sem se zmotil. — John Warner se je obrnil k vratom. — Bi radi vedeli še kaj, gospod inspektor?

— Trenutek, gospod Warner. Pogledal je čez ramo na vrata. Na hodniku so se začeli koraki in nekdo je potrkal.

— Prosto! je zaklical detektiv.

Vstopila je sobarica z velikim kovčgom, katerega je postavila na tla.

— Spada to sem, gospod? Kovčeg je stal za vrati na hodniku.

Eastwood se je hitro ozrl na dr. Draytona in Warnerja.

— Ne veste ničesar o tem? — ju je vprašal.

— Ne, — je zagodrnjal Warner, dočim je dr. Drayton odkimal z glavo.

Eastwood se je sklonil in prečital ime na kartonu.

— Jackson da, vse je v redu, hvala gospodična, — je dejal sobarici. — Da ne pozabim, ali veste, kdo je pustil prtljago na hodniku?

— Ne, gospod, nikogar nisem videla. Kovčeg sem opazila zdaj, ko sem šla mimo. Ko je sobarica odšla, je Eastwood potežkal kovčeg.

— Saj se mi je kar zdelo, — je zamrmral. Postavil je kovčeg na mizo in potegnil iz žepa sveženj ključev. Začel jih je po vrsti preizkušati.

Dr. Drayton je nestrpno zamahnil z roko in Warner je hotel spregovoriti, toda Eastwood je dvignil roko, rekoč: — Izvolite ostati tu, gospoda.

Končno je našel pravi ključ, s katerim je odprl kovčeg. Ko je dvignil pokrov, so se mu oči zaiskrile. Vse, kar je bilo v kovčegu, je zložil na mizo. Pod temnomodrim suknjičem je bilo

moško perilo in nogavice, vse skrbno zloženo, kar je pričalo, da suknjiča in perila še nihče ni nosil.

Warner si je prižgal cigareto in je hitro pihal dim pod strop.

— Zelo zanimivo, o tem ni dvoma, je menil Warner. — Ne vem pa, kaj ima opraviti z menoj tuje moško perilo.

— Dr. Drayton si je nervozno vihal brke in molčal.

Eastwood je potegnil iz žepa nož in ga odprl. Bil je nekam čudno zakrivljen in detektiv se je nasmehnil, ko ga je pogledal.

— Doktore, ste že kdaj slišali ime Zargon? — je vprašal zdravnik.

— Zargon — da. Brusi najostrejša rezila na svetu, — je odgovoril Drayton presenečeno.

— Tudi tale nož je nabrusil, — je pripomnil Eastwood in zasadil nož v pokrov kovčega.

Nož se je zapil v debel rjav pokrov kot tenka žica, zasajena v sir. Kmalu je bil pokrov razrezan.

— Tu ni nič, — je dejal Eastwood in preizkusil na enak način stene in dno kovčega. Zasadil je vanj nož, izrezal kvadrat in odtrgal platno, toda tudi tu ni našel ničesar.

Eastwoodov obraz se je raztegnil.

— Zdi se mi, da ste se prav dobro zabavali, — je zamrmral Warner in se ironično nasmehnil. Prižgal si je novo cigareto in vrgel vžgalico v peč. — Če bi bil gospod — kako se že imenuje? — bi mi drago plačal svojo zabavo. Smem zdaj oditi.

— Lahko greste — oba lahko gresta, gospoda. — Eastwood si je grizel ustnice. — Oprostite, da sem vaju zadržal. Mislim sem, da bi mi lahko vidva pomagala. Zdi se mi pa, da sem se zmotil.

— Da, pošteno ste se zmotili, — je dejal Warner. — Kaj pa prav za prav hočete?

— Ničesar, kar bi se tikalo vas, gospod, — je odgovoril Eastwood. — Obžalujem, da sem vaju pripravil ob dragocen čas. Lahko noč!

Ko je Warner stopil na hodnik, si je obrisal debele potne srage s čela.

— Samo za las, — je zamrmral in se vrnil v svojo sobo, kjer je znova napravil krepak požirek iz steklenice.

Ta čas sta se pa dr. Ivor Drayton in inspektor Eastwood debelo gledala. Temne zdravnikove oči so se srdito iskrile.

V bodoče, če bi me še kdaj klicali sem, gospod Eastwood. — — —

— Jaz vas nisem klical.

Dr. Drayton je nadaljeval ogorčeno: — Telefonirali so mi, naj takoj pridem. To je bilo povelje tistega, ki me je hotel na vsak način imeti tu. Vi veste o vzroku te komedije prav toliko, kolikor jaz. Bil sem samo doma, vsa služinčad je imela zvečer prosto in telefon je moral peti dolgo, predno sem ga zaslišal.

— Morda so bila jeklena vrata zaklenjena, doktore, — je pripomnil inspektor Eastwood tiho.

— Kaj pa vi veste o jeklenih vratih? — je vprašal zdravnik osorno.

Eastwood se ni zmenil za to vprašanje.

— Oprostite, da sem vas zadržal, doktore. Nimam pojma, kdo je vas klical.

Dr. Drayton je gledal nekaj časa v detektivov obraz, kakor bi hotel čitati njegove misli, skrite za srepmi očmi. Potem se je pa obrnil, vzela s stola svoj klobuk in odšel iz sobe.

Za vrati se je ustavil, nekaj časa si je vihal kratke brke, potem je pa urno nadaljeval svojo pot.

Turški sultan in angleška vohunka

Kako je policijski uradnik na sultanovo povelje ugnal premeteno in lepo angleško vohunko

Najstarejši turški policijski uradnik Salih Munir opisuje v carigraskem listu »Akham«, kako je ugnal na povelje sultana Abdula Hamida premeteno angleško vohunko. Munir je dobil nekega dne v svoje veliko presenečenje od policijskega ministra nalog, naj se takoj potruži k sultanu. Kočijaž z dvornimi uradniki ga je čakal pred ministrstvom. V sultanovi rezidenci lildizkiosku je sprejel Munira komornik in ga odvedel v salon, kjer je ostal kakih 10 minut sam. Potem so se pa odprla tajna vrata in pred Munirjem je stal sultan.

— Opravi obredno umivanje in vrni se! — mu je zapovedal sultan. Munir se je tako prestrašil, da ni vedel, kje se ga glava drži. Bil je je prepričan, da bo kot žrtev usodne zmote usmrčen. Opravi obredno umivanje in se vrnil v salon. Kmalu je prišel »udi sultan« s koranom v roki.

— Bil si mi priporočen kot zvest in spreten služabnik, — je dejal drhtečemu policijskemu uradniku. — Prišezni mi torej na našo sveto knjigo, da boš vestno izpolnil moje povelje in da ničesar ne izdaš. — In ko je Munir prisegel, je sultan nadaljeval: — V Stambul opravljaj angleška vohunka svoje posle. Ukazujem ti, da preprečiš neno delovanje kakor veš in znaš. Vse drugo ti pove komornik Arif beg.

Komornik je povedal Muniru, da je angleška vohunka izredno lepa in premetena. Nekega sultanovega pobočnika je tako zmešala, da ji je preskrbel načrte utrjenih turških mej. Nesrečni pobočnik je pozneje vse odkril, rčno priznal in je moral obžalovati svojo nepremišljenost v ječi, vohunka je pa brez sledu izginila. Munir jo mora najti in v omogočiti neno aretacijo. Pri tem pa mora biti zelo previden, kajti sultan noče nobenega konflikta z Anglijo. Komornik je končno posvaril Munira, naj pazi, da lepa vohunka tudi njemu ne zmeša glave.

Munir se je obrnil najprej na zaprtega sultanovega pobočnika. Od njega je zvedel, da je iskal za svoje otroke evropsko vzgojiteljico. Njegova sosedka, Grkinja, mu je priporočila Angležinjo, miss Edith, katero je sultanov pobočnik takoj sprejel v službo. Lepa Angležinja si je znala kmalu pridobiti naklonenost pobočnikove rodbine. To bi se ne bila nobena nesreča, da se ni pobočnik do ušes zaljubil v njo. Vdila ga je za nos z obljubami in pripravila ga je tako daleč, da je najel za njo posebno stanovanje. Ves svoj prosti čas je preživel z njo in lepa zapeljivka ga je kmalu tako oskubla, da ni mogel več skrivati pred njo svoje denarne stiske. Izsilila je iz njega obljube, da ji preskrbi načrte dardanelskih utrd. Pozneje se je lepi angležinji posrečilo dobiti službo domače učiteljice pri neki sultanovi princesi. S sultanovim pobočnikom se je večkrat sestala na vrtu princesine palače. Nekega večera so pa pobočnika med sestankom z lepo Angležinjo aretirali in pri zaslišanju je zvedel bridko resnico. Vohunka je pa brez sledu izginila.

Munir je zvedel od princesinega osobja, da se Edith zelo zanima za vprašanje, kako bi mogla tujka postati sultanova ljubica. V Edithinem stano-

vanju je ugotovil, da je vohunka mnogo občevala z angleško usmiljenko Mary. Usmiljenko je našel v angleški bolnici, predstavil se ji je kot Egiptčan in se seznanil z njo. Z njeno pomočjo se je kmalu seznanil tudi z Edith, ki je stanovala pri nekem angleškem zdravniku.

Munir pripoveduje, kako si je pridobil njeno zaupanje in kako se je potegovala za njegovo naklonenost, ko ji je natvezil, da je njegov stric sultanov komornik. Prišlo je do zaroke Munira z Edith in neki priletni policijski uradnik je moral hočeš nočeš prevzeti vlogo »strica komornika«. Munir pa še ni imel dokazov, da je Edith res vohunka. Pogovor o gmotni bodočnosti zarocenecv odnosno pozneje zakoncev je prisilil Edith, da je odložila masko. Povedala je svojemu »ženinu«, koliko se da zaslužiti z vohunstvom, češ, da on kot Egiptčan ne more imeti pomislekov proti izkoriščanju svojega sorodstva s sultanovim komornikom v vohunske svrhe. Da ga pridobi za vohunstvo, mu je pokazala načrte dardanelskih utrd, kateri ji je bil preskrbel sultanov pobočnik.

Tako je Munir po dolgem prizadevanju dosegel svoj cilj. Vohunko so oblasti takoj aretirale. V njenih kovčegih so našli ukradene načrte dardanelskih utrd. Toda Anglija je dvignila protest proti aretaciji in dosegla, da so vohunko prepeljali na parnik, ki je baš odhajal iz Carigrada. Munir je bil navzoč pri odhodu svoje »neveste«. Edith mu je podala roko in dejala smeje: »Oba sva storila svojo dolžnost. Občudujem vašo spretnost.«

Ljubica zadnjega ruskega carja

Kot 16letno dekle je bila Matilda Kšešinska v baletnem zboru carske opere v Varšavi. Prestolonaslednik Nikolaj je bil takrat v varšavski garniziji in se je do ušes zaljubil v lepo plesalko. Odpeljal jo je v Petrograd, kjer ji je podaril krasno vilo in poskrbel, da je živela v največjem razkošju. Car Aleksander III. ni rad videl ljubavnega razmerja svojega sina s plesalko in da napravi temu konec, jo je hotel izgnati v Sibirijo. Tedaj je pa posegla vmes carica, ki je dobro vedela, da odvraca premetena Matilda Nikolaja od razuzdanega življenja, kateremu so se udajali drugi veliki knezi. In tako je bil prestolonaslednik prisiljen nastopiti dolgo potovanje po svetu. Vrnil se je pa še bolj zaljubljen in obnovil je ljubavno razmerje s Kšešinsko. Matilda mu je rodila dva nezakonska potomca, ki sta dobila visoke plemiške naslove, potem sta pa postala častnika.

Nikolajeva ljubica do lepe plesalke je bila tako velika, da se je hotel celo odreči prestolu v prid svojemu mlajšemu bratu. Proti tej nameri je pa nastopil car in najbrž tudi sama Kšešinska, kateri je bilo gotovo ljubše biti ljubica mogočnega ruskega carja, nego žena velikega kneza. Tedaj se je Nikolaj zaročil s hesensko princeso Alico, obenem se je pa tajno po-

ročil z Matildo, katere moč je dosegla tako višek. Ni pa mogla preprečiti, da bi se Nikolaj ne dal ločiti od nje, ko je bil prisiljen poročiti se z Alico. Toda njen vpliv na Nikolaja kot človeka in vladarja je ostal neizpremenjen in baje je opetovano odločilno posegla v rusko zunanjo in notranjo politiko. Kšešinska se tudi v času svoje največje slave ni izneverila gledališču, temveč je nastopala še naprej, toda samo ob izrednih prilikah. Zadnjič je nastopila, ko je bil v Petrogradu Poincaré. Za nastop je dobila 50.000 dolarjev in krasen dijamantni nakit.

Kako strastno je ljubil Nikolaj Kšešinsko, priča njegova namera odreči se prestolu in umakniti se z ljubljeno ženo v zasebno življenje. In zopet je bila Matilda tita, ki je energično nastopila proti carjevemu sklepu. Moč carjeve ljubice je začela pojemati šele, ko je prišel na dvor zloglasni Rasputin, kajti pod njegovim vplivom se je carjeva ljubica ohladila.

Med boljševiško revolucijo je vdr-la v palačo Kšešinske razjarjena množica moških in žensk, ki je razbila vse, kar ji je prišlo v roke. Matilda pa do krvi pretepla. Navzlic zmerjanju in sramotnjenju je ostala ljubica zadnjega ruskega carja mirna in čudovito hladnokrvnost je ohranila tudi ko so ji pljuvali v obraz in jo neusmiljeno pretepali. To ji je rešilo življenje. Lenin ji je pozneje vrnil velik del ukradenega imetja. Kšešinska je pobegnila v izemstvo in se poročila s carjevim bratrancom, velikim knezom Andrejem. Zakonca sta se nastanila v Nizzi. Imela sta ogromno premoženje, ki se je pa v nekaj letih razlezlo in porazgubilo v igralnici v Monte Carlu in drugod. Zdaj sta ostala brez sredstev.

Išče se princ-soprog

Holandska kraljica Viljemina je odpotovala s svojo edino hčerko Julijano, bodočo holandsko kraljico, na počitnice na Norveško. To je dalo inozemskim listom povod, da so začeli pisati, da gre za zaroko princese Julijane. Neposredni povod za te govorice je dalo dejstvo, da je imela holandska vlada te dni izredno dolgo sejo, po kateri je zunanji minister takoj odpotoval na Norveško po kraljico in princeso.

Princesa Julijana je stara zdaj 21 let in je lani absolvirala leydonsko univerzo. Njen bodoči mož mora biti po ustavi protestant in iz kraljevske rodbine. Mož holandske rodbine se imenuje princ-soprog. Ta zahteva se pa ne vzame tako resno. Julijanin oče, sedanji princ-soprog Henrik, je bil iz mecklenburškega velikovodskega rodu z naslovom kraljevske visokosti. Že lani se je govorilo, da se bo princesa Julijana zaročila z nekim bivšim nemškim princem. Do tega pa ni prišlo. Londonski listi pripominjajo, da je krenil istočasno na Norveško princ, ki prihaja pri Julijanini zaroki v poštev. Srečanje je bilo aranžirano v najožjem rodbinskem krogu, toda potovanje holandskega zunanega ministra na Norveško priča, da se bo kmalu zvedelo, koga si je bodoča holandska kraljica izbrala za moža.

Ni hotel razumeti.

Natakar gostu pred odhodom: Kaj pa napitnina, gospod?

— Te pa nisem imel.

Čevljarski vajenec.

— Torej srce tvojega mojstra je že včeraj prenehalo biti?

— Da, in njegova roka tudi.

V neizmerni žalosti naznanjamo pretužno vest, da je naš nadvse ljubljani soprog, ozir. oče, stari oče, brat, stric, tast in svak, gospod

Jurej Šterk,

trgovec in posestnik

dne 22. t. m. zjutraj po dolgem in težkem trpljenju, previden s tolačili svete vere, mirno preminul.

Pogreb nepozabnega pokojnika bo v sredo, dne 23. julija ob 5. uri popoldne od doma žalosti, Vinica št. 2. na farno pokopališče, kjer se položi truplo v rodbinski grobnici k večnemu počitku.

Vinica pri Črnomlju, dne 22. julija 1930.

Marija, roj. Majerle, soproga;

Katica, por. Koren; Hermina, por. Valjak; Mara, por. Štepic; Vilko, Volka, otroci. Josip Šterk, trgovec in posestnik v Predgradu; Pero Šterk, hotelir in posestnik v Ljubljani, brata. Pero Koren, trgovec in posestnik v Črnomlju; Luka Valjak, višji činovnik banske uprave in posestnik v Zagrebu; Mirko Štepic, veletrgovec v Ljubljani, zeti; vnuki, vnukinja in ostalo sorodstvo.

Za stavbe

vsakovrsten suh tesan in žagan les, ladijska tla ceno od daja Fran Šustar, Dolenska cesta, telefon 2424. 60/T

Trgovski pomočnik

(lagerist) išče službe v Ljubljani. Cenj. ponudbe pod »Trgovski pomočnik« na upravo »Slov. Narodac.« 2063

OTOMANE

v različnih vzorcih in najmodernejših oblikah. — Divane (patent), fotelje, salonske garniture, peresnice, žimnice (modroce) in vsa popravila izdeluje točno in najceneje le **Sajovic, Ljubljana, Stari trg št. 6.**

Železnato vino

lekarnarja dr. G. Piccoli-ja v Ljubljani krepča oslabele, malokrvne, odrasle in otroke. 58/T

Mladega slaščičarja

ali pridnega leotarja išče za takojšnji nastop slaščičarsko No-votny, Ljubljana. 2085

Opremljeno sobo

lepo, snažno, z elektriko v sredini mesta za takoj išče gospod. Kdo, pove uprava »Slov. Narodac.« 2083

Čevljar. prirojevalca

za fina zgornja dela sprejme takoj v stalno službo. Kdo, pove uprava »Slov. Nar.« 2088

Želodčno tinkturo

preizkušeno, proti zaprtju in drugim težkočam želodca priporoča dr. G. Piccoli, lekarnar v Ljubljani. 58/T

Vsa pleskarska in ličarska dela

izvršuje točno, solidno in po konkurenčnih cenah pod garancijo

J. HLEBŠ

pleskarstvo in ličarstvo Ljubljana, Sv. Petra cesta 33.

Antiseptično prepariran

Ali »OLLA« je mnogo boljše, dokazano nedosegljivo!

Razglas.

Dne 5. avgusta 1930 se bo vršila pri gradbenem odeljenju Direkcije državnih železnic v Ljubljani ofertalna licitacija za nadaljevanje **gradbenih del na postaji Zidani most.**

Vsa pojasnila daje gori označeno odeljenje dnevno med 10. in 12. uro (soba št. 93, palača Ljubljanski dvor), kjer se dobe tudi načrti proti plačilu takse Din 600.—.

Direkcija državnih železnic Ljubljana.